

Sygn. akt IV CSK 542/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku W. G.
przy uczestnictwie [...]
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt IV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni W. G. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego i dnia 13 lutego 2014 r., w którym oddalono apelację tej wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 25 kwietnia 2013 r. Postanowieniem tym oddalono wniosek wnioskodawczyni (k. 610 i n. akt sprawy, t. III).

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni podnoszono zarzuty naruszenia prawa materialnego i procesowego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wyjaśniła, że „zaskarżony wyrok w sposób oczywisty” narusza prawo i - zdaniem skarżącego - skarga kasacyjna jest

„oczywiście uzasadniona”. Jednocześnie skarżąca wskazała na naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 382 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej wnioskodawczyni i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy - wbrew stanowisku skarżącego - stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zasiedzenie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi wnioskodawczyni do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Skarga kasacyjna nie jest bowiem oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu. Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia odpowiada zasadniczym wymaganiom formalnym przewidzianym w art. 328 § 2 k.p.c. Dokonanie przez Sądy meriti ustalenia faktyczne uzasadniały ocenę Sądu Okręgowego, że nie wystąpiła przesłanka skutecznego zasiedzenia w postaci samoistności posiadania nieruchomości przez wnioskodawczynię (art. 172 § 1 k.c.). Takiej ocenie został poświęcony obszerny, przekonujący wywód prawny.

Należy też stwierdzić, że ocena wiarygodności poszczególnych środków dowodowych nie może być podważana w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 k.p.c.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.